

lande ikke kan blokere for flertallets beslutninger.

Er det en betryggende udmelding set fra Venstres synspunkt? Er Venstres ordfører enig? Og betragter Venstres ordfører Danmark som et af de her få og små lande, som ikke skal kunne blokere for flertallets beslutninger? Er det noget af det, som man vil arbejde videre med konstruktivt fra den danske regerings side?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu er præsident Sarkozy ny på posten, han er jo ikke engang sådan formelt udnævnt endnu. Men han vil jo finde ud af, at det ikke kun er de små lande, der kan blokere, men også de store. Og hvis vi ser på historien, når vi taler om beslutningsprocessen i EU, så er det faktisk oftere de store end de små, der reelt udgør blokaden for, at man kan vedtage beslutninger.

Men konklusionen i hans historie, nemlig at vi skal have flere flertalsafgørelser, det skal være lettere at træffe beslutninger i EU, er vi enig i, og det er også derfor, vi finder, at muligheden for at få en ny traktat på plads er større og lettere nu med ham ved roret, frem for hvis det var blevet socialisten.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare spørge, om Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, finder det betryggende eller ikke finder det betryggende, at den nye franske præsident tilsyneladende har det som et af sine mål at mindske de små landes indflydelse i EU. Det kan vel ikke være specielt betryggende, og det går jeg ikke ud fra, at det er. Er det eventuelt noget, som man vil forsøge at modvirke og gøre klart over for EU og de forskellige formandskaber, som kommer hen ad vejen, nemlig at det selvfølgelig er noget, som ikke skal ske, det er vi selvfølgelig ikke interesserede i fra dansk side? Jeg går heller ikke ud fra, at Venstre ser en interesse i det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vi kender jo de forslag, der ligger i forfatningstraktaten med at lave flere flertalsafgørelser, og de flertalsbeslutninger, der træffes, skal være lettere at træffe, når man går fra 70 pct. til lidt over halvdelen, før man kan træffe en beslutning. Og det vil selvfølgelig give både små og store lande mindre mulighed for at blokere, og det er vi så-

dan set enig i. Jeg tror ikke, at Sarkozy regner med, at han kan åbne på det felt, men det er klart, at når et stort land udtrykker sig, så relaterer man EU-sagen til sit eget land, men når vi i Danmark er optaget af at lave fælles stemmeregler, så er det jo ikke for at undgå, at små lande har indflydelse, så er det jo for at sikre, at der er fremdrift, at der bliver truffet beslutninger til gavn for europæerne.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hvis nu Sarkozys ønske om mere magt til de store lande skulle gå igennem, mener fru Charlotte Antonsen så ikke også, at det er et udtryk for, at der foregår en eller anden form for afgivelse af suveræniteten specielt fra de mindre lande til en institution, hvor de store lande så vil få mere magt på bekostning af de små lande?

Grunden til, at jeg rejser det her spørgsmål, er såmænd ikke kun, fordi Danmark skulle få mere indflydelse. Der er mange mindre lande i EU, og jo mere magt man giver til de store lande, desto mere får man et samarbejde, som bliver en centraliseret EU-stat, som bliver en centraliseret føderalstat, hvor man koncentrerer beslutninger langt væk fra almindelig mennesker, fagbevægelsen og andre. Og man bringer den ned i nogle lukkede korridorer, hvor det primært er store selskaber og embedsmænd og også i højere grad store lande, som kan sætte dagsordenen.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, om fru Charlotte Antonsen ikke kunne sige, at der rent faktisk er tale om suverænitetsafgivelse, hvis man ændrer stemmevægtningen a la den måde, som Sarkozy nævner og taler om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

På det felt her er der jo overhovedet ikke tale om suverænitetsafgivelse, hvis det, hr. Rune Lund refererer til, er forfatningstraktatens bestemmelser. Det har vi allerede haft Justitsministeriet til at se på, og de har været ganske nøje i deres gennemgang og har fundet ni små andre hår i suppen, så jeg er sikker på, at hvis det havde været på det her felt, skulle Justitsministeriet også nok have råbt op. Så der er jo ingen grund til den her diskussion, der er ikke grund til nogen bekymring.

Det, det drejer sig om for EU, er jo ikke, om store eller små skal have mere eller mindre indflydelse. Det drejer sig om, at vi i fællesskab lettere kan træffe beslutninger. Og hvis man så, når